

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

Het graf overwonnen
Pasen 2024

maart 2024

P. 4
Maarten van Vroon-
hoven over ALS

P. 6
Een nieuw bestuurs-
lid stelt zich voor

P. 9
De Stille Omgang,
wat een avontuur

P. 10
Een stukje kerk-
historie in Heusden

In de ban van de Ring

Pastoor Sacha Steijaert

Deze Veertigdagentijd begon ik te lezen in het boek *Het geloof van Tolkien*. Een boek over het geloofsleven van professor John Tolkien (1872-1973). Hij is wereldberoemd als schrijver van de boeken *In de ban van de Ring* en *De Hobbit*. Een reeks fantasieverhalen over de wereld Midden-Aarde, waar de strijd tussen goed en kwaad woekert. Een strijd waarbij de natuur, mensen, elfen en dwergen vechten tegen trollen, draken, demonen, vreselijke beesten en het kwaad zelf, heer Sauron. Deze slechterik maakte een ring waarmee je macht hebt over anderen. Zolang deze ring bestaat, breidt het kwaad zich uit. De boeken zelf zijn ongelooflijk gedetailleerd. Tolkien bedacht talen, landen, steden, volken, culturen en ga zo maar verder. Het kwaad wordt natuurlijk overwonnen... happy end! Het meest wonderbaarlijke van deze grote verhalen zit echter niet in de grootheid maar in de kleinheid. De uiteindelijke overwinning op het kwaad begint met het planten van een klein zaadje. Frodo, lid van het nietszeggende dwergvolkje Hobbits, biedt aan om met drie vrienden Saurons ring te vernietigen. Het begin van een groot avontuur, het begin van hoop voor velen zonder hoop, het begin van de overwinning op het kwaad. Terug naar het boek dat ik nu lees: over Tolkiens katholieke geloof. Hij geloofde oprecht dat God werkt met mensen vanuit het eenvoudige. Zo ontstond ook bovenstaand verhaal. Hij noemde het een fundamenteel religieus en katholiek werk. Tijdens het controle-

ren van examens vond hij een leeg examenblad. En voor hij het wist, schreef hij vanuit het niets erop: "In een hol in de grond leefde een Hobbit." Met één kleine zin begon een groot verhaal. En Tolkien geloofde ook echt dat grote dingen beginnen met iets kleins – een keuze voor goedheid, oprechtheid, rechtvaardigheid en vooral moed en zelfgave. En dat God zo Zijn verhalen met mensen schrijft.

Met Pasen vieren we iets enorm groots. Zo groots dat je zou zeggen: een mooi fantasieverhaal. En toch is Pasen de hoeksteen van ons geloof: God die mens is geworden in Jezus Christus, heeft zijn leven voor ons gegeven, is verrezen uit de dood en opent daarmee een deur naar een ander soort leven. Een leven met God. Het is een overwinning van het goede op het puur wereldse, net zoals bij Tolkiens boeken. En ook aan Pasen ligt de eenvoud ten grondslag: de moedige keuze tot zelfgave. In dit geval een ja-woord... van God zelf. Het ja-woord van Jezus Christus. Hij zei "ja" tegen het perspectief van gelukzaligheid voor ieder van ons. Daar gaf Hij zijn leven voor. Dát is het eenvoudige begin van Pasen. En vanuit het besef van deze eenvoud vieren wij Pasen. Hij gaf zichzelf voor mij, voor ons en gaf daardoor alles.

Een heel Zalig Pasen toegewenst.

Groeten en Gods zegen,
Pastoor Steijaert

COLOFON

JAARGANG 2 - NR 4 | MAART 2024

FRANCISCUS is het parochieblad
van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 26 april aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

Unsplash

Redactie:

Luuk van den Einden

Patricia Willems

Arnold Spijker

Pastor Stefan Schevers

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Activiteiten in de meimaand

De meimaand staat traditioneel in het teken van Maria. Omdat onze parochie met Ommel een Maria-bedevoortsoord in huis heeft, worden er in die maand weer tal van activiteiten georganiseerd.

Op 1 mei beginnen we met een openingsmis. Die dag zal ook Sandu Niessen van heemkundekring De Vonder een lezing geven over de geschiedenis van de Mariaverering in Ommel.

Later in de maand kijken we een film over de heilige Franciscus en begeleidt broeder Fer van der Reijken, franciscaan van het stadsklooster San Damiano in 's-Hertogenbosch, een bijbehorend gesprek, met als thema: "Franciscus als instrument van vrede".

Op 19 mei vindt weer een parochiële bedevaart van Asten naar Ommel plaats. Aan de hand van een thema leggen deelnemers een bezinnende tocht af.

Hemelvaart en Pinksteren vallen ook allebei in mei dit jaar; die kerkelijke feesten vieren we natuurlijk ook in de parochie.

Gedurende de hele maand vinden er op zondag na de Missen van 11:00 rondleidingen plaats in het processiepark.

Het complete programma in de meimaand, inclusief data, tijden en locaties, is op de website van de parochie te vinden.

Een nieuw altaar voor Ommel

De buitenkerk voor vieringen in Ommel is sinds kort van een nieuw altaar voorzien. Nou ja, nieuw is het altaar niet: dat stond eerst in de ziekenhuiskapel in Helmond. In februari is het altaar in Ommel opgebouwd.

Op 12 mei - Moederdag - komt emeritus-bisschop Antoon Hurkmans in Ommel de Mis vieren. Hij zal dan ook het altaar wijden. Als het weer het toelaat, zal dat tijdens de viering zijn, anders tijdens een plechtigheid net na de Mis.

Parochianen naar inspiratiedag parochievernieuwing

Op 6 april is er in Veenendaal een inspiratiedag voor parochievernieuwing. Paus Franciscus heeft in een van zijn officiële documenten de parochies opgeroepen om Missionaire Parochies te worden. Daarmee bedoelt de paus parochies die zich bewust zijn van hun christelijke identiteit en hun activiteiten daar ook op afstemmen.

Om parochies en parochianen de gelegenheid te geven om van elkaar te leren, elkaar te ontmoeten en ook te leren van de 'successen' en de goede initiatieven die er zijn, wordt jaarlijks een Inspiratiedag Missionaire Parochie georganiseerd.

De Nederlandse bisschoppen stimuleren dit initiatief en zijn op deze dag ook met een behoorlijke delegatie aanwezig. Op deze dagen kan men voelen en beleven dat de Kerk in Nederland verandert en echt toekomst heeft.

Vanuit onze parochie zal het pastorale team met een groep van ongeveer vijftien mensen gezamenlijk naar deze inspiratiedag gaan. Het pastorale team wil u vragen voor dit initiatief te bidden.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Aandacht voor ALS

Maarten van Vroonhoven

Bij bestuurslid Maarten van Vroonhoven is enige tijd geleden de ziekte ALS vastgesteld. Hij zet zich nu in voor meer aandacht voor deze ziekte.

Mijn naam is Maarten van Vroonhoven. 42 jaar, vader van twee meiden (Danique en Aimée) en getrouwd met Lenny. Samen woonachtig in Someren-Eind.

Vorig jaar ben ik in de nazomer benaderd om eens mee te denken over de gebouwen van de parochie en de toekomst daarvan. Ik ben benaderd omdat ik als architect betrokken ben geweest bij het ontwerp van de kapel in Someren-Eind op het kerkhof. Tevens heb ik samen met mijn compagnon een architectenbureau in Nuenen genaamd STRK, waar we met veertien personen werken aan een grote verscheidenheid aan projecten. Dit vormt een brede bouwkundige basis om de gebouwen van de parochie te analyseren en hierna met mijn creativiteit verschillende scenario's te schetsen. Een erg leuke en interessante opgave voor de gebouwen die iedereen in onze gemeente kent. Tevens was mijn opa Martien van Vroonhoven vroeger al koster van de Pauluskerk in Someren. Ik was dan ook enthousiast en ben daarmee toegetreden tot het bestuur van de parochie.

Onzekerheid

Mijn bestuursfunctie staat echter momenteel op een laag vuurtje omdat ik eind oktober gediagnostiseerd ben met de ziekte ALS.

Voor de zomervakantie merkte ik krachtsverlies in mijn linkerhand en onderarm. Klachten waarvan ik dacht dat ze door de drukte kwamen. Die klachten worden echter niet minder... Na vele onderzoeken in het St. Anna en daarna in de polikliniek neuromusculaire ziekten in het UMC is helaas de slechtste uitkomst voor me waarheid geworden...

Er is ALS bij me gediagnostiseerd. Een ziekte waar nog te weinig over bekend is en die ons gezin veel onzekerheid geeft.

Het is een progressieve ziekte, wat betekent dat mijn spierzwakte in de loop van de tijd toeneemt. Hierdoor kan ik me in de toekomst steeds minder goed bewegen. De snelheid van achteruitgang is bij iedere patiënt verschillend. Na de eerste symptomen overlijden mensen met ALS gemiddeld binnen drie tot vijf jaar. Ik was tot een jaar geleden nooit ziek, en moet nu ineens nadenken over mijn toekomst en wat ik allemaal nog zou willen doen.

Gesteund en gesterkt

Wij zijn als gezin ontzettend gesteund en voelen ons enorm gesterkt door de warmte die we hebben mogen ontvangen. Ik wil graag tijd vrij maken om me in te zetten voor de ziekte ALS.

Er is nog geen behandeling maar er wordt gezocht naar nieuwe mogelijkheden. In december is het twintigste Glazen Huis in Nijmegen ook voor ALS geweest, waar we zelf en mijn omgeving mee hebben gedaan aan allerlei acties. Daarnaast heeft mijn schoonfamilie op 30 december een geweldige wandeltocht georganiseerd, waar ruim 700 deelnemers aan meegedaan hebben. Met alle acties samen hebben we ruim €120.000,- opgehaald voor ALS.

Tevens komt er een interview van me in *Trouw* en gebruiken ze mijn verhaal om donoren te werven via het Princes Beatrix Spierfonds. Hoop en vertrouwen dat er een medische doorbraak kan komen geven mij en mijn gezin de energie om ons in te zetten voor een positieve toekomst!

Zaterdag 23/3 (Palmzondag)

18:00	Ommel	Eucharistie	Pastor Schevers	Ceciliakoor
19:00	Heusden	Eucharistie	Pastoor Steijaert	

Zondag 24/3 (Palmzondag)

09:30	Someren	Eucharistie	Pastor Schevers	Samenzang
11:00	Lierop	Eucharistie	Pastor Schevers	A Capella
11:00	Asten	Eucharistie (met kinderen)	Pastoor Steijaert	Franciscuskoor

Dinsdag 26/3

16:00	Sonnehove	Eucharistie	Pastor Schevers	
18:30	Someren-Eind	Eucharistie (viering Zonnebloem)	Pastoor Steijaert	
19:00	Asten	Gebed (Moment van Verlichting)	Pastor Schevers	

Woensdag 27/3

08:30	Ommel	Eucharistie	Pastoor Steijaert	
18:30	Someren	Rozenhoedje		
19:00	Den Bosch	Chriשמאמס	Pastoraal team met parochianen	

Donderdag 28/3 (Witte Donderdag)

19:00	Asten	Eucharistie	Pastoraal team	Franciscuskoor

Vrijdag 29/3 (Goede Vrijdag)

19:00	Asten	Woord&Communie (Gedachtenis lijden en sterven van de Heer)	Pastoraal team	Franciscuskoor

Zaterdag 30/3 (Stille Zaterdag)

21:00	Asten	Eucharistie (Paaswake)	Pastoraal team	Franciscuskoor

Zondag 31/3 (Pasen)

09:30	Someren	Eucharistie	Pastor Schevers	Lambertuskoor
09:30	Heusden	Eucharistie	Pastoor Steijaert	Antoniuskoor
11:00	Ommel	Eucharistie	Pastor Schevers	Ceciliakoor
11:00	Asten	Eucharistie	Pastoor Steijaert	Franciscuskoor

Maandag 1/4 (Tweede Paasdag)

09:30	Someren	Eucharistie	Pastor Schevers	Samenzang
11:00	Lierop	Eucharistie	Pastoor Steijaert	A Capella
11:00	Asten	Eucharistie	Pastor Schevers	Samenzang

Van Irak naar Ommel: 'Mensen realiseren zich niet dat het hier zo goed is door de christelijke basis'

Tekst: Arnold Spijker | Beeld: Patricia Willems

Matthéus Shamoun uit Ommel is sinds kort bestuurslid in onze parochie. Op zijn twaalfde vluchtte hij uit Irak naar Nederland. "Als christen moeten we ergens de schouders onder zetten."

We zitten in een sfeervolle kamer van een mooi huis in Ommel. Matthéus zegt daarover: "Materiële dingen zeggen me niets. Straks is het weer van iemand

anders. Niets op deze aarde is van mij. We kunnen de dingen alleen maar tijdelijk gebruiken."

Vandaag interview ik Matthéus. Matthéus heeft bouwkunde gestudeerd en heeft inmiddels een onderneming in (vloer)engineering. Op zoek naar kantoorruimte is het gezin van Matthéus in Ommel terecht gekomen. Hij kan regelmatig vanuit huis werken waardoor een kantoorruimte belangrijk werd. Sinds kort is hij bestuurslid bij de parochie.

Het overheersende gevoel van de familie van Mattheus, die uit Irak vluchtte, was paniek. De familie woonde in het noorden van Irak en behoorde tot de groep Assyriërs. “Als je ’s ochtends opstond, wist je niet of je het einde van de dag nog zou halen. De schoten, de bombardementen, de sirenes, de lucht-aanvallen, allemaal dagelijkse kost. We wisten toen niet beter.

Op school moesten we bij een luchtalarm onder tafel kruipen. Het afweergeschut dat je hoorde, de stroom die uitviel. Het was heel heftig allemaal.

We zijn toen, met een grote groep, vanuit nood gevlucht. We kwamen uit de kerk toen we in de verte helikopters zagen komen en de bommen zagen vallen.

De grond trilde om je heen van de vallende bommen. Het was echt een panieksituatie. Toen we de helikopters hoorden aankomen zeiden mijn ouders: pak mee wat je kunt vasthouden, we gaan lopen. Ik was toen zo’n twaalf jaar.”

‘Schouders eronder’

“Ik wil iets betekenen in het belang van de parochie. Ik vind dat Christus ons ook een opdracht geeft. Als christen moeten we ook ergens de schouders onder zetten. We hebben mensen nodig die een actieve bijdrage leveren. Ik vind dat dit van je gevraagd wordt.” Al heel jong speelde Mattheus een rol in de kerk. Hij was er vanaf z’n achtste jaar misdienaar. Zo’n misdienaar speelt in de Chaldeeuwse Kerk een veel actievere rol dan hier in de rooms-katholieke Kerk.

De Chaldeeuwse Kerk of Chaldeeuwskatholieke Kerk is een Oosterse Kerk in eenheid met Rome. Dat wil zeggen dat de Kerk andere gebruiken kent dan de rooms-katholieke Kerk, maar wel dezelfde dogma’s aanhangt.

Assyriërs

“Mijn leven kenmerkte zich door drie huizen: het huis van mijn vader en moeder, de kerk en de school. Als misdienaar was je actief bij het zingen en het lezen in de Assyrische taal. Die taal was niet eenvoudig. Mijn vader heeft me die geleerd.”

De Assyriërs worden beschouwd als een van de inheemse volkeren van het Midden-Oosten. Ze zijn een volk van voornamelijk oosterse christenen. Ze schrij-

ven en spreken verschillende dialecten van het Syrisch, in een taal die is voorgekomen uit het Aramees. Ze noemen zichzelf wel Suraye, een etno-religieuze benaming die ‘Syrisch sprekende christen’ betekent. Zeg je ‘Assyriër’, dan hoort daar ‘christen’ bij.

Sterk geloof

“Ik heb altijd het gevoel gehad dat ons geloof heel sterk is. We hadden steeds het gevoel dat we bescherming van God hadden. We hadden vertrouwen in Hem.

**“We hebben God nodig,
met name als het goed gaat.
Mensen vergeten Christus
dan veel te snel”**

De normen en waarden binnen Europa zijn anders dan in het Midden-Oosten. De christelijke traditie vind ik belangrijk. Die traditie is in Europa aanwezig. In Europa heeft het christelijk geloof eeuwenlang een belangrijke rol gespeeld. Hierdoor zit die traditie als het ware in een stuk van het DNA. Dat is anders dan in het Midden-Oosten, daar is het DNA anders.

Mensen realiseren zich niet dat het hier zo goed is door die christelijke basis. We zien de dingen pas als we ze kwijt zijn. Ik vind dat we dankbaar moeten zijn. We hebben God nodig, met name als het goed gaat. Mensen vergeten Christus dan veel te snel. Om die redenen wil ik ook nu iets betekenen in het belang van de parochie.”

Leerling

“Voor mij is christen zijn ook een opdracht: Ga en maak allen tot leerling.

Aan het einde van de Evangelieverhalen zegt Jezus: ‘Ga, en maak alle volkeren tot leerling; doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, en leer hun alles onderhouden wat ik jullie geboden heb’ (Willibrordvertaling, Mt. 28,19-20).

We moeten vanuit die gedachte leven. Waar mogelijk mensen enthousiast maken.”

Door de inzet als bestuurslid van de parochie probeert Mattheus hierin een bijdrage te leveren.

Rawazzi

Diaken Jack Swaanen

Eén van mijn grote hobby's is "heaven" in "munnen hof". Mensen die het dialect niet machtig zijn zullen ongetwijfeld weinig begrijpen van de bovenstaande zin, maar het betekent dat ik graag aan het werk ben in mijn moestuin. Een moestuin moet er eigenlijk altijd verzorgd uitzien. Het begint al bij het ompspitten: dit moet in een rechte "voor" en twee spitten diep, zodat het onkruid niet de kans krijgt om weer uit de grond te schieten. Vervolgens moet er gezaaid worden. Alles in een rechte lijn en opletten zodat je niet twee jaar dezelfde groenten op dezelfde plek zaait. Vervolgens veel onkruid wieden zodat de opbrengst wordt gemaximaliseerd.

Inderdaad, ik heb zo'n moestuin.

"Toen ik vorige zomer door mijn rawazzi-tuin liep, moest ik denken aan hoe Jezus wil dat we met elkaar samenleven."

Maar ik heb ook een stuk "rawazzi". Misschien kent u dit woord nog wel. Tegenwoordig noemen ze dit in allerlei tuinprogramma's ook wel een "natuurtuin". Het is eigenlijk niet meer dan een stuk grond waar je niets aan doet en maar laat groeien wat er wil groeien. Je ziet in de loop van het seizoen allerlei planten spontaan naar boven komen. Bloemen in allerlei kleuren en ontelbaar veel bijen, wespen, kevers en allerlei andere insecten.

Tot in de puntjes geregeld

Je kunt die vraag ook doortrekken als je de tuinen vergelijkt met een maatschappelijk stelsel. Je kunt je voorstellen dat je leeft in een land waar alles tot in de puntjes is geregeld. Iedereen moet doen wat er gedaan moet worden. Het land is welvarend en iedereen wordt goed verzorgd. Het onkruid in het land (ongewenste mensen) wordt zorgvuldig weggehaald zodat de gewenste planten (mensen) volop kunnen gedijen. Er is één nadeel aan zo'n tuin (land): er is geen vrijheid om te worden wie je wilt zijn.

Dan het rawazzi-land: er is volop variatie en schoonheid, elk plantje (mens) kan zich ontplooien zoals het wil. Er zijn eigenlijk geen beperkingen: elk plantje (mens) kan zijn wie en hoe het wil zijn. Elk plantje en elk beestje leeft in harmonie met elkaar in die "rawazzi".

Vrijheid om te groeien

Toen ik vorige zomer door mijn rawazzi-tuin liep, moest ik denken aan hoe Jezus wil dat we met elkaar samenleven. Elkaar de vrijheid geven om te groeien, maar ook: elkaar helpen wanneer het nodig is. Dit alles in overeenstemming met de leefregels uit de Tien Geboden.

Ik vond het prachtig: al die verschillende bloemen en planten vormden samen een schitterend geheel! Wat zou het mooi zijn als we met wat hulp van elkaar (en van boven) ook in zo'n maatschappij zouden kunnen leven!

De Stille Omgang, wat een avontuur!

*Pastor Stefan Schevers
en Eline Bernards*

Devotie, ingetogenheid en verbondenheid zijn sleutelwoorden bij de Stille Omgang in Amsterdam. Dit jaar ging pastor Schevers met jongeren uit onze parochie en zelf al voor de vijftiende maal. De Stille Omgang herdenkt het Mirakel van Amsterdam. Dat gebeurde op 15 maart 1345. Het gaat over een stervende man die na de ziekencommunie de hostie samen met het voedsel dat hij tevoren had genuttigd, niet binnen kon houden. Maar de hostie werd de volgende ochtend ongeschonden in de as van de haard aangetroffen waar men alles had ingeworpen. Dit wonder leidde tot een processie.

Een afdwingbaar processieverbod werd van 1848 tot 1983 in de Nederlandse grondwet opgenomen. In de praktijk werden dergelijke processies verboden ten noorden van de grote rivieren. In 1881 werd de Stille Omgang daarom als stille tocht voor het eerst gelopen door enkele personen. Zo ontstond er een stille tocht als teken van de vrijheid van godsdienst, ook voor de ‘gedoogde’ rooms-katholieke bevolking.

Levensverhalen delen

Jongere Eline Bernards deelt haar verhaal: “Wij gingen dit jaar samen met pastor Schevers en een aantal jongeren uit de parochie met een voorraad roze koeken en andere lekkernijen in de aanslag richting onze hoofdstad voor de herdenking van het wonder. We verbleven in het franciscaanse stadsklooster La Verna met broeder Fer van der Reijken en Bianca Akkermans, staffunctionaris van het Franciscaanse Jongerenwerk. We maakten kennis, hebben gekookt, gebeden en heerlijk gegeten, samen met de broeders. We deelden levensverhalen: “Wat is eigenlijk mijn drijfveer in het geloof?” en: “Hoe kan ik het vuur in mijn hart nog meer doen branden?”

’s Avonds na de afwas gingen we met de tram richting de Onze Lieve Vrouwekerk aan de Keizersgracht,

Foto: pastor Schevers

voor het jongerenprogramma. Marine-aalmoezenier Chantal Wouters sprak over “pelgrims van hoop, bid-dend voor vrede”. Hoe houd je hoop in moeilijke tijden? Strijd je vooral voor vrede of rechtvaardigheid?

Verstild en stralend

Er was gelegenheid voor aanbidding, gesprek over levensvragen, om een kaarsje op te steken bij Jezus als je thuishaven. En we gingen zelfs naar buiten om mensen uit te nodigen. Iedereen kon zijn zorgen op een kaartje schrijven en deze in de ‘worry box’ achterlaten. Ook kon je een kaartje grabbelen met een bemoedigende Bijbeltekst zoals: “Je zult in vreugde vertrekken en in vrede worden thuisgebracht.”

Na een prachtige jongerenviering in een overvolle kerk met bisschop Hendriks gingen we verstild en stralend de woelige stad in. Met onze innerlijke glimlach liepen we langs het huis aan de Kalverstraat waar het wonder in 1345 gebeurde. Buitenstaanders begrepen er vaak weinig van en riepen van alles. Maar we probeerden met de weerloze stilte en met het vuur van Gods liefde als een gebed in ons hart, ook de harten van de buitenstaanders aan te steken in Gods licht.”

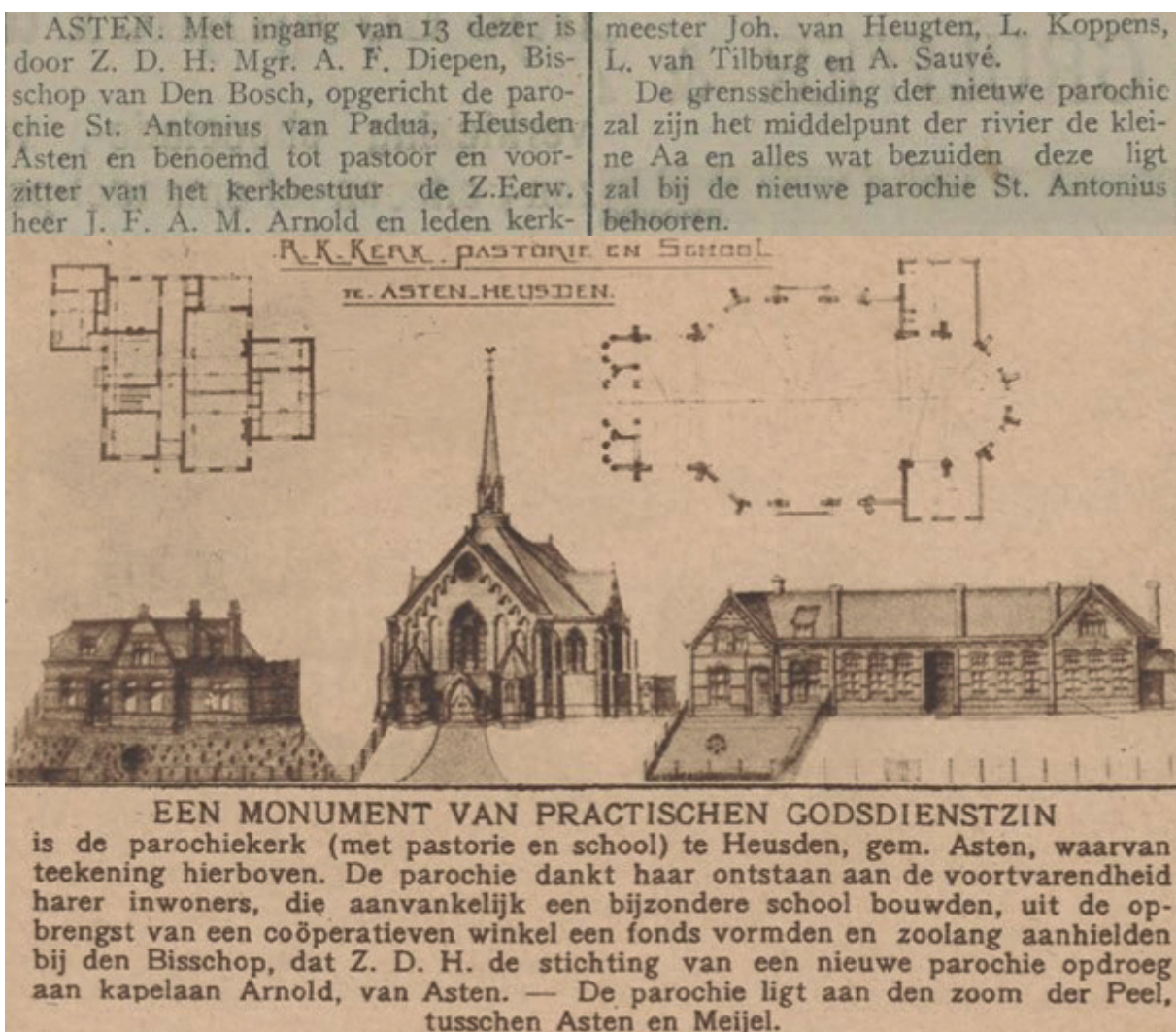
Een stukje Heusdense kerkhistorie

Martien Waals

In het midden van de achttiende eeuw lagen vier gehuchtjes – de Voorste, Middelste, Achterste Heusden en Behelp – langs een oude zandbaan dwars door de Peel naar Nederweert. De aanwezigheid van de kasteelruïne met poort en voorhoeve wijst erop dat Heusden een zeer oud gehucht moet zijn geweest. De hoeve Voorste Heusden wordt al in 1464 vermeld en de hoeven Terheide en Vennehoeve in 1486. Toen maakten de oudste delen van Heusden deel uit van het bezit van de heren van Asten. De pachtgronden werden hosden of hoesden genoemd. Waarschijnlijk heeft Heusden hier zijn naam aan te danken.

Eigenlijk was Heusden zo'n beetje het einde van de bewoonde wereld, want de akkers gingen geleidelijk over in de hogere zandgronden en tenslotte in de uitgestrekte Peel. De boeren gebruikten de Peel voornamelijk voor het steken van turf, dat als brandstof werd toegepast en als zodanig ook werd verkocht. Omstreeks 1880 probeerde men de Peel voor landbouw geschikt te maken door het afbranden van het veen in het voorjaar en daarna de teelt van boekweit. De Peel veranderde in een bloemenzee met een bedwelmende lucht.

Ook op religieus gebied zou Heusden opbloeien. Rond 1920 werd de Antoniuskerk gebouwd en werd een parochie opgericht. Dat werd destijds ook in de krant gezet – en dat stukje geschiedenis is tot de dag van vandaag bewaard gebleven.

Huh? Een container?!

Patricia Willems

Opruimen zal nooit mijn sterkste kant worden. Er speelt van alles, zodat het overal waar ik ben vol ligt met van alles. Het gaat om vijf soorten spullen: dingen waar ik mee bezig ben, die nog van pas kunnen komen, die emotionele waarde hebben, die leuk maar overbodig zijn of die ik ‘even’ ergens heb neergelegd tot ik ze opruim – ooit.

Een mens moet spullen wegdoen waar hij geen plezier (meer) aan beleeft om ruimte te maken voor dingen waar hij naar verlangt. Gelukkig hoef je weinig weg te gooien. Je kunt ook spullen weggeven, ruilen, verkopen of naar de kringloop brengen. En toch staat er bij dit stukje een container.

Opruimen

Ook in je hart en je hoofd moet je opruimen. Soms moet je iets afsluiten om ruimte te maken voor iets nieuws, een hobby of taak loslaten voor een andere. Daarnaast schrijft Paulus: “Vernieuw je denken” (Romeinen 12,2). Hij bedoelt: “Leer te denken vanuit het Evangelie”. Maar het principe kan op van alles betrekking hebben. Ruil spelletjes op je mobiel in voor kwalitatieve ontspanning, en routinegebeden voor bewuste aandacht. En reken af met negatieve gedachten. Die helpen je niet, die moet je proberen te vervangen door positieve. Boosheid moet je niet laten woekeren, angst geen angststoornis laten worden.

“Bied Jezus aan wat je neerdrukt, en vraag hem om iets beters in ruil”

Zorgen kunnen je uitputten, onmacht kan je verlammen. Zorg dat je begrijpt waar ze vandaan komen, maar daarna horen hinderlijke gevoelens toch echt in de container. Maar hoe doe je dat?

Jezus maakt zo’n opruiming en vernieuwing makkelijker. Hij heeft alle kwaad en zelfs de dood overwonnen. Hij is verreezen.

Beeld: Pixabay

Daarom bestaat er geen negatief patroon meer dat Hij niet kan doorbreken. In Jezus is bovendien een geestelijke ruileconomie op gang gekomen. Bied hem aan wat je hindert en neerdrukt, en vraag hem om iets beters in ruil. Ik stel me weleens voor dat ik een volle kliko voor zijn neus zet!

Ruilen met Jezus

In elke eucharistieviering krijg je bijna letterlijk een kans voor zo’n ruil met Jezus. Bij de offerande geef je hem in stilte iets waarmee je worstelt. Bij de Consecratie vraag je of hij jou op dat gebied om wil vormen samen met het brood en de wijn. En in de Communie ontvang je iets van datgene wat je nodig hebt – daar mag je op vertrouwen.

Ook de parochie heeft behoefte aan vernieuwing. Zorgen en verlamming helpen daar niet bij, moed en alertheid wel. We zullen in staat zijn om mooie nieuwe dingen op te bouwen als wij persoonlijk verbinding maken met Jezus’ verrijzenis door steeds weer alles waar we last van hebben bij hem in te ruilen voor nieuw leven. Parochievernieuwing begint in ons eigen hart. Met Jezus is alles mogelijk, in ons en in onze parochie. Zelfs in een rommelkont als ik.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Haantje

“Hosanna! Hosanna!”

Francy en Frank zijn naar de jeugdgroep van de parochie geweest.

Ze lopen zingend door de kamer, met een knutselwerkje in hun handen. Palmpasestokken.

“Hosanna, Hosanna!” roepen ze. Bij elk “Hosanna” steken ze hun Palmpasestok omhoog.

Intussen vertellen ze papa en mama wat die stok betekent.

Het is een kruis. Maar Jezus is verrezen, dus wordt het feest.

Er zitten eitjes op, symbool van nieuw leven.

En nootjes, rozijnen, snoepjes, slingers, bloemetjes en een takje.

Bovenop zit een broodhaantje.

Brood was er ook bij het Laatste Avondmaal.

Maar de haan kraaide toen Petrus zei dat hij Jezus niet kende.

“Hosanna!” Jezus zou zich best welkom voelen in de huiskamer.

Maar dan gaat het mis.

De stok van Frank zwaait tegen de stok van Francy.

Haar broodhaantje valt in stukken op de grond.

“Fra-hank!” huult Francy, “Mijn haantje!” Boos gooit ze haar stok neer en rent naar mama toe.

“Frank, zeg sorry”, zegt papa.

“Sorry”, zegt Frank beduusd.

“Zullen we een nieuw haantje bakken?” vraagt mama.

Dat lijkt Francy leuk. “De haan kraaide ook op Paasochtend”, zegt ze enthousiast.

Even later zitten ze allemaal broodhaantjes te maken.

En nog even later zit er een nieuw haantje op de stok van Francy.

Met een kip en kuikentjes.

